

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Till Livs-klubbar i Sverige!

Inför den kongress som LO förbereder i vår är vi två livsklubbar i Slakthusområdet i Stockholm som har skrivit tre motioner för att åtgärda problem som vi ser i vår fackliga vardag, nämligen bemanningeländet med otrygghet och press på allas arbetsvillkor, omöjligheten att ta till konflikt för att hejda avtalsbrott och även flytta fram våra positioner och förbättra villkoren samt behovet av en alltigenom fackligt ägd och kontrollerad A-kassa. Problemet med att vi inte äger villkoren i A-kassan har verkligen kommit upp i ljuset i och med alla försämringar som varit i den och vi har fått klart för oss att en stor del av löneutrymmet skickas direkt till staten som faktiskt till stor del kontrollerar A-kassorna. Vi har därmed bundit ris åt våra egna ryggar och bestämmer vare sig avgifterna eller utbetalningsvillkoren såsom medlemsorganisation.

Förbundsledningen har inte bara avslagit motionerna, de har dessutom använt argument som är direkt tagna från arbetsgivare och statsbyråkrater. Och det stannar inte vid det utan motionerna stoppas också från att nå ombuden som kommer till LO-kongressen, för så ser stadgarna ut nuförtiden. Vi har ingen rätt att komma till tals på LOs kongress om inte Livsledningen vill.

Men vi tycker att det är orimligt att vi som finansierar LOs hela existens och verksamhet inte kan göra vår röst hörd på kongressen. Vi anser att de problem vi tar upp behöver diskuteras i hela den fackliga rörelsen.

Vi har därför besvarat förbundets tre avslag till oss och vill informera alla livsklubbar och hoppas på att fler ser behovet av en generell diskussion om vad vi ska ha facken till och vad våra uppgifter är.

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

1. Stärk den kollektiva styrkan – inför lokal konflikträtt

Arbetsgivarsidan har de senaste 25 åren gått fram med häftiga omläggningar av sin verksamhet, ägarbyten och uppdrivna lönsamhetsmål samt ruckande på anställningstryggheten med staplande av olika anställningsformer på varandra och genom bemanningsföretag.

Från och med 2008 har detta satts i system och många av förbundets medlemmar har förlorat sina jobb.

Detta har minskat möjligheterna att förbättra medlemmarnas villkor via centrala förhandlingar. I stort sett alla arbetsvillkor förhandlas lokalt, tillämpningen av riksavtal sätts lokalt, omläggningar, omstruktureringar, nedläggningar av verksamhet och drift beslutas och genomförs lokalt och vi står helt tandlösa eftersom fredsplikt råder i alla dessa fall. Dessutom kan en arbetsgivare bryta mot ingångna avtal utan att riskera mer än ett skadeståndsanspråk, samtidigt som fackföreningen fortsätter att vara bunden av fredsplikt. För att rädda medlemmarnas jobb och villkor är det i dag helt nödvändigt att kunna ta konflikt lokalt och även att kunna ta till sympatiåtgärder.

Lokal konflikträtt ger också arbetarkollektiven chans att agera gemensamt och därmed stärka sig själva som grupp mot sin motpart. Genom att göra det kan den kollektiva styrkan nyttjas vilket kan föra fram bättre avtal.

Därför bör kongressen ge ett besked om att den lokala fackliga verksamheten behöver stärkas genom att göra en aktiv yttring för att återinföra möjligheten till lokala konfliktåtgärder, särskilt lokal strejkrätt.

För att lokal konflikträtt ska bli verkningsfull krävs även att lagstiftningen ändras i fråga om effekterna av avtalsbrott från arbetsgivarens sida.

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

-att i varje avtalsförhandling driva kravet på lokal konflikträtt

-att begära av LO att en 24-timmars politisk strejk genomförs med kravet att fackföreningens fredsplikt ska upphöra vid brott mot ingångna avtal från arbetsgivarens sida.

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Svar från LIVS

Motionär: Livsklubbarna Gudruns och Olle Nybergs Deli

I motionen föreslår motionärerna:

att i varje avtalsförhandling driva kravet på lokal konflikträtt.

att begära av LO att en 24-timmars politisk strejk genomförs med kravet att fackföreningens fredsplikt ska upphöra vid brott mot ingångna avtal från arbetsgivarens sida.

Motionärerna beskriver en situation som pågått under många år. Man nämner strukturomvandlingar inom industrin och högt uppdrivna avkastningskrav i näringslivet. Samt ett allmänt resonemang om att arbetsgivarna kan bryta emot ingångna avtal och enbart riskera skadestånd för detta. Man angriper även det missbruk av visstidsanställningar och andra anställningsformer som förekommer ute på företagen.

Motionärernas lösning på dessa problem som ingen kan blunda för är att konflikträtten skall vara lokal. Förbundsstyrelsen anser inte att detta skulle lösa något av de problem som beskrivs i motionen. Utan det är andra lösningar som måste till och en del av sakerna kanske man inte kan påverka.

En hörnsten i den solidariska lönepolitiken är att företag som inte är lönsamma skall slås ut. Samt att rationaliseringar i form av investeringar som ger ökad produktivitet och mindre bemanning ofta är av godo om en del av produktivitetsökningen kommer de anställda till del. Den utveckling som sker kommer att pågå oavsett om vi har lokal konflikträtt. Däremot skulle förmodligen en lokal konflikträtt ge minskade investeringar och etableringar av företag i Sverige. Eftersom kapitalet vill ha stabila spelregler.

Ett annat faktum är att strejkrätten återfinns i lagstiftningen och är inte en avtalsfråga i dagsläget. Att driva frågan om lokal konflikträtt i avtalsförhandlingar skulle nog vara verkningslöst med tanke på motparternas inställning i Svenskt Näringsliv till dagens konflikträtt. Förbundsstyrelsen anser att den strejkrätt vi har idag måste tillämpas med omsorg och inte föras ned på lokal nivå.

Motionärerna framför även ett krav på att LO ska utlysa en 24-timmars politisk strejk med kravet att fackföreningars fredsplikt ska upphöra om arbetsgivaren bryter emot ingångna avtal.

Förbundsstyrelsen ställer sig här frågan vad det är man ska strejka för i ett sådant läge när ett fel har begåtts? Samt att det finns en förhandlingsordning vid tvister på svensk arbetsmarknad som ytterst avgörs i Arbetsdomstolen om parterna inte finner en lösning.

Förbundsstyrelsens förslag att avslå motionen

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Svar från Livsklubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Slakthusområdet har aldrig varit ett praktexempel för Livs att visa upp när det kommer till facklig aktivitet eller betydande medlemssiffror, och komplexiteten i området med mycket svarta övertidspengar, splittrade kollektiv, omedgörliga arbetsgivare och anställda som drar sig till de syndikalistiska förbunden snarare än till LO har gett området ett rykte som ganska hopplöst ur facklig synpunkt. Vad som däremot visat sig är att benägenheten till kollektiva stridsåtgärder för den sakens skull inte varit låg, och ett flertal exempel finns från fabriker där spontana övertidsblockader, strejker, maskningsaktioner och solidaritetsingripanden kollegor emellan fått arbetsgivare att slita sitt hår. Köttarbetare må vara ett stolt och högmodigt släkte, men de har visat sig vara svåra att köra över när de agerat i grupp. Med dessa erfarenheter i bakgrunden vill vi nu berätta om det medlemsmöte som hölls i området den 28 september förra året mellan två konkurrentföretag: Gudruns AB (med sammanlagt fyra fabriker representerade) och Olle Nybergs Deli. Under mötet antogs tre motioner som skickats vidare till LOs kongress i sommar, där den ena passande nog handlar just om kravet på lokal strejkrätt. Vår argumentation bygger på den konkreta situation vi upplever som anställda och förtroendevalda idag: upprivna lönsamhetsmål, ägarbyten, omställning av verksamheten, nedläggningar samt ruckande på anställningstryggheten, och det faktum att det är på lokal nivå som våra arbetsvillkor förhandlas och beslutas. Detta ställer helt andra krav på oss förtroendevalda, och trots detta står vi idag helt tandlösa inför den situation som råder eftersom fredsplikt gäller i alla lägen. Givetvis avslög förbundsstyrelsen vår motion byggt på argumentationen att: ”driva frågan om lokal konflikträtt i avtalsförhandlingar skulle nog vara verkningslöst med tanke på motparternas inställning i Svenskt näringsliv till dagens konflikträtt”, samt att lokal strejkrätt ”inte skulle lösa något av problemen, utan det är andra lösningar som måste till och en del av sakerna kanske man inte kan påverka”. Vi är inte speciellt förvånade över förbundsstyrelsens inställning, det hade varit betydligt mer överraskande om de hade bifallit motionen. Därför vill vi hellre rikta det här svaret till branschkollegor och förtroendevalda runtom i landet snarare än till ledningen. Strejker är oftast bara toppen av ett isberg. När arbetarkollektiv är sammansvetsade, engagerade och håller ihop leder det ibland, inte ofta, till strejker. När vi däremot är splittrade och tillbakatrycka blir det mindre av alla sorters kollektiva ageranden och det ger fritt fram till arbetsgivarparten att attackera våra rättigheter med alla de medel de har att tillgå. Det är under perioder av bubblande på svensk arbetsmarknad som många av de reformer som vi betraktar som självklara rättigheter (MBL, 8 timmars arbetsdag, arbetsmiljölagen) blivit till, men tyvärr har dessa kommit att tappa sin kraft i samband med att striderna ute på arbetsmarknaden mattats av, och det är sällan nu för tiden som chefer stelnar till av skräck när de hör en facklig representant redogöra för paragrafer i kollektivavtalet. En numera pensionerad ombudsman för Livs suckade över sin maktlöshet i MBL-förhandlingar om planerade försämringar, han sade ”Jag har ingen makt om inte folk sätter sig, folk fattar inte längre att de måste sätta sig!”. Men hur ofta uppmanas vi ute på arbetsplatserna att ta strid mot försämringar? Hur hårt jobbar vår fackliga organisation för att radikalisera arbetarkollektiven? Inte speciellt hårt. Medan våra arbetsgivare planerar krigsstrategi sitter våra ombudsmän och funderar på om de ska äta wienerbröd eller hallongrottor till kaffet. Huvudsyftet med den här insändaren är inte nödvändigtvis att få folk att gå ut i vilda strejker, som sagt, strejker är oftast inte det första medlet att ta till för att få till stånd en förändring. Däremot måste vi börja prata om vad vi vill med vår fackliga organisation. När förbundsledningen säger ”en del saker kanske man inte kan påverka”, då borde vi visa vilka mirakel som kan ske när LOs 14 förbund sätts i rörelse, sedan kan vi höra efter hur mycket substans som egentligen låg bakom uttalandet. Vi kan även garantera att svenskt näringsliv lär bli betydligt mer medgörliga efter att ha sett vad som händer när över en och en halv miljon medlemmar rutit ifrån mot planerade inskränkningar i våra fackliga rättigheter.

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

2. Motion för en oberoende a-kassa

Den som någon gång har varit arbetslös och berättigad till akassa vet hur hopplöst det är att leva upp till deras krav, själv har jag inte fått ut min akasseersättning för över 4 år sedan trots att jag följde en ombudsmans anvisningar. Det kan ju inte vara så att man betalar in till akassan år efter år och sedan när man blir arbetslös får man inte tillbaka något för att det är en stelbent byråkratisk elit som sitter och avslår ansökningarna rutinmässigt. Vi måste kunna sätta upp våra egna regler, som medlemmarna kan rösta fram i demokratisk anda. Oron bland fackförbunden, i mitten av 30talet när akassorna förstatligades, för för stort statligt inblandande har nu med råge besannats och blivit ett slagträ i den politiska debatten, vilket inte är önskvärt. Vi skall stå på egna ben och klara våra egna medlemmar. Vi kan inte heller tolerera ett medlemskap light där det går att välja att bara vara med i akassan, alltså ingen snålskjuts för snåljäpar utan fullvärdigt medlemskap eller inget alls. Det har varit många turer i akassefrågan när det gäller finansieringen, men de har haft ett gemensamt och det är att besluten har dikterats av politiker och tjänstemän. Jag tycker ju att de som betalar in till akassan skall vara de som beslutar om vilka regler det är som ska gälla. I den förra regeringen användes pengar som var öronmärkta för akassan till att sänka skatter och allsköns lättnader för kapitalet. Om det var så att en del av arbetsgivaravgiften var framförhandlad att den skulle gå till akassan borde den då övergå till den nybildade akassan utan statliga regleringar. Jag föreslår därför kongressen:

- att kapa alla band med de gamla statligt styrda akassorna. – att starta upp en akassa där medlemmarna beslutar om vilka regler som skall gälla.
- att slå ihop akassa och strejkkassan. – att bara fullvärdigt medlemskap erkänns.
- att arbetsgivaravgiftens del förhandlas in i kollektivavtalet.

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Svar från LIVS

Angående: En oberoende a-kassa Motionär: Livsklubbarna Gudruns AB och Olle Nybergs Deli, Region Öst

I motionen föreslår motionärerna:

att kapa alla band med de gamla statligt styrda a-kassorna.

att starta upp en a-kassa där medlemmarna beslutar om vilka regler som skall gälla.

att slå ihop a-kassa och strejkkassan.

att bara fullvärdigt medlemskap erkänns.

att arbetsgivaravgiftens del förhandlas in i kollektivavtalet.

Motionärerna argumenterar utifrån några utgångspunkter om att svensk fackföreningsrörelse skall kapa alla band med dagens statligt styrda a-kassor. Ur dess aska skulle en ny fri från staten och oberoende a-kassa stiga mot skyn likt en fågel Fenix. Visserligen pekar motionärerna därefter på hur detta skulle kunna gå till genom exempelvis slå ihop strejkkassa och a-kassa och därefter börja avsätta pengar från arbetsgivarna i kommande avtalsförhandlingar.

Förbundsstyrelsen anser hela idén vara fullkomligt orimlig och vill peka på följande. När det gäller Livs a-kassa (2014) så betalade varje medlem in 102 kronor/månad. Vilket blev en intäkt på 38 613 000 kronor. Utbetalad ersättning i arbetslöshetsunderstöd var på 219 213 448 kronor och det statliga stödet till Livs a-kassa var 220 450 000 kronor.

Med all säkerhet ser det ut på samma sätt i de andra förbunden och dess a-kassor. Vilket skulle innebära att man skulle kunna hålla en oberoende a-kassa och fackförbundet levande i maximalt ett år med dagens strejkkassa och medlemsavgifter från medlemmarna i förbundet. Sedan hade 120-års facklig kamp inom Livsmedelsarbetareförbundet varit över och svensk fackföreningsrörelse likaså.

Förbundsstyrelsens förslag att avslå motionen

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Svar från LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Motionen som Livsclubbarna i Slakthusområdet har skrivit gemensamt är en motion som tar sin utgångspunkt i fackens sociala ansvar för våra medlemmar. Vi anser inte, till skillnad från förbundsledningen, att den fackliga kampens syfte och innehåll är att bli en del av staten och socialförsäkringssystemet. Tvärtom så ser vi den fackliga kampen som ett sätt att försvara våra intressen både mot arbetsgivarna och staten och att det är viktigt att vara oberoende av statsmaskineriet. Vi vill ha en grundläggande förändring för vi tycker inte att det gynnar medlemmarna att vi inte äger våra egna A-kassor. Det är tex så att om en förtroendevald eller medlem förlorar jobbet pga att man varit obekvämt på arbetsplatsen så måste hen ta vilket jobb som helst som Arbetsförmedlingen pekar på, för att inte förlora A-kassan. Det är också så att om en medlem eller förtroendevald blir avskedad eller uppsagt av personliga skäl - och sådant händer om man är obekvämt på arbetsplatsen - så får man karens på flera månader och får inte A-kassa alls. De här reglerna gynnar inte fackets medlemmar och skyddar inte de som talar ut och som ställer upp för sin arbetskollegor även när det blir obekvämt.

När vi tittar på Livs syn på det här kan vi läsa:

”Talet om att fackföreningen inte ska vara ett försäkringsbolag är helt enkelt otidsenligt eftersom medlemmarna aldrig har varit i större behov av ett sådant skydd. Fackföreningen har ju egentligen alltid varit ett försäkringsbolag. Kollektivavtalet är inget annat än en försäkring mot inkomstbortfall på arbetsplatsen. Det är vår förhoppning att en kommande socialdemokratisk regering reformerar systemet med finansieringen av arbetslöshetskassan, ersättningsnivåerna och ”taket” i försäkringen samt möjligheterna att kvalificera sig till ersättning. Därigenom kan behovet av en egen inkomstförsäkring försvinna. I det läget kan det vara på sin plats att fundera över om de premier som idag betalas till inkomstförsäkringen i stället ska användas till att sänka medlemsavgiften, förstärka övriga befintliga försäkringar eller om vi har behov av ytterligare försäkringsskydd.”

Vi skall alltså vara ett försäkringsbolag som sätter vår tilltro till ett 20%-parti för att få grundläggande rättigheter. Nej för oss är fackförbunden intresse och kamporganisationer som skall ta tillvara medlemmarnas intressen.

Att förbundsledningen bara ser till egenfinansieringen är skrämmande de måste helt ha missat att den del av arbetsgivaravgiften som heter arbetsmarknadsavgift är lagstadgad i (Lag om fördelning av socialavgifter (2000:981) § 9) och skall gå till finansiering a-kassornas utbetalningar och de regler som är fastställda i (Lag (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring) och (lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor) skall naturligtvis efterlevas tills att-sats 5 i motionen är genomförd.

Om nu facket värnar sin rätt att leda a-kassorna så är vi övertygade om att borgarnas tankar om ett a-kasse obligatorium kommer att segra om det nu fortsatt skall styras av statliga regler och att fördelning av medlen sker genom statlig regi. Man får betänka att socialdemokraterna

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

håller på att bli ett 20%-parti och att de övriga partierna förutom (v) till stor del är fackföreningsfientliga.

Problem är alltså inte att det är underfinansierat, utan att a-kassorna kollektivt subventionerar staten med, i runda slängar 11 miljarder /år. Det är alltså vårt förhandlingsutrymme vid avtalsförhandlingarna som ges till direkt till staten och även arbetsgivarna ser det så, i varje fall våra som på varje lönebesked redovisar vad de betalt in för oss i arbetsgivaravgift (Nu vet vi inte hur era arbetsgivare gör? Om det nu är medlemmarna, LO eller sossarna? Vi vet i varje fall vilka som betalar). Så att säga att förslaget skulle ta facket tillbaka 120 år är skrattretande när det istället handlar om ett tillskott som vi är berättigade till och som ni låter staten lura oss arbetare på.

Måhända att ”120-års facklig kamp inom Livsmedelsarbetarförbundet” snart är över men det kommer inte bero på att vi tar fighten för våra medlemmar, utan snarare att ni sitter och förhandlar bort LAS med arbetsgivarna, låter staten snuva oss på våra pengar och att ni sedan roar er frikostigt på de som blir över.

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

3. Motion om skapande ett bemanningsbranschens eget fackförbund. Ett 15:e fackförbund i LO

Idag finns det ca 172,000 personer som arbetar årligen inom bemanningsbranschen. Oftast kan de administrativa förbunden inte se samtliga fackligt anslutna medlemmar, då de ofta är medlemmar i sitt gamla fackförbund fortfarande. Samtidigt så växer oron bland anställda. Kollektivavtalets värde sjunker, och företagen gör som de vill, utan att det finns en tillräcklig facklig organisation som kan eller vill ta sig an problemen. Samtidigt så finns det fackliga företrädare ute på kundföretagen som gör skillnad på egen och inhyrd personal. Man skapar alltså ett A och ett B lag på arbetsmarknaden. Där inhyrd personal inte får en dräglig arbetsmiljö, eller likvärdiga villkor, avsiktligt. Detta riskerar och medför faktiskt att människor hoppar av facket och lämnar förbunden. Ingen vill vara en andrahandsvara. Det största hotet mot arbetstagarna är att man splittrar dem. Det är detta som sker idag på arbetsmarknaden. Medan arbetstagarna bråkar med varandra om vem som ska ha vad, så är det julafton för arbetsgivarna. Vi menar med denna motion att det är dags att organisera upp de bemanningsanställda till den nivån att de kan ha ett eget administrativt förbund, egna ombudsmän och en egen talan i sina frågor. Det som sker idag är att alla förbunden är inne och bestämmer i ett avtal, som de vill ha skrivet efter sin bransch. Konsekvenserna är att det blir stora luckor, som bemanningsföretagen utnyttjar hänsynslöst för att kringgå alla andra lagar och avtal. Bemanningsavtalet är idag inte mycket mer än ett legitimerat slaveri, där 13 kockar kokar en salig soppa för en svältande arbetare. Dessa villkor finns det ingen i hela branschen som vill ha. Vi föreslår därför att LO skapar ett 15:e förbund, Bemanningsanställdas förbund. att LO och förbunden hjälper till att starta upp förbundet rent ekonomiskt. att LO hjälper till och organiserar upp branschen. att LO hjälper till att städa upp branschen på oseriösa aktörer. att LO hjälper till att främja arbetet när det gäller nationella ärenden i bemanningsbranschen, där enbart respektive förbund och ett bemanningsförbund behöver vara inkopplade i frågor, istället för 13 förbund per fråga. Det skulle underlätta betydligt och korta ner processerna avsevärt.

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Svar från LIVS

Utlåtande över motion till LO-kongressen

Angående: Skapa bemanningsbranschens eget fackförbund Motionär: Livsclubbarna Gudruns och Olle Nybergs Deli, Stockholm

I motionen föreslår motionärerna:

att LO skapar ett 15:e förbund, Bemanningsanställdas förbund.

att LO och förbunden hjälper till att starta upp förbundet rent ekonomiskt.

att LO hjälper till och organiserar upp branschen.

att LO hjälper till att städa upp branschen på oseriösa aktörer.

att LO hjälper till att främja arbetet när det gäller nationella ärenden i bemanningsbranschen, där enbart respektive förbund och ett bemanningsförbund behöver vara inkopplade i frågor, istället för 13 förbund per fråga. Det skulle underlätta betydligt och korta ner processerna avsevärt.

År 2000 tecknades det första avtalet inom LO för anställda i bemanningsföretag. Avtalet gäller för alla LOs medlemsförbund och det fanns två huvudmotiv för att teckna avtalet. Det ena motivet var att de som jobbar på uthyrningsföretag ska skyddas av ett kollektivavtal i likhet med villkoren på den övriga arbetsmarknaden. Det andra motivet var att minska risken för konkurrens om lönevillkor och andra anställningsvillkor mellan olika grupper på en arbetsplats, alltså minska risken för så kallad social dumping.

Ordning och reda inom bemanningsbranschen är viktigt. Bemanningsavtalet fungerar så här:

Arbetstagare företräds av det förbund där hon eller han är medlem (medlemsförbund).

Då ett bemanningsföretag vill bli inkopplade på Bemanningsavtalet, utser LO-förbunden inom sig vilket förbund som ska vara centralt ansvarigt förbund (inkopplande förbund). Utgångspunkten för vilket förbund det blir, är bemanningsföretagets huvudsakliga verksamhet. Det centralt ansvariga förbundet företräder arbetstagarna i MBL-frågor och övriga inflytandefrågor.

Både medlemsförbund och inkopplande förbund kan lämna fullmakt till annat förbund vid behov.

Almega, som är den organisation som organiserar bemanningsföretag, erbjuder bemanningsföretagen att ansöka om auktorisation, som är en garanti för kunderna att den leverantör de anlitar är seriös och följer lagar och regler. Almega och LO sitter gemensamt i auktorisationsnämnden, som beviljar auktorisation.

Bemanningsavtalet är i grunden bra. Då den bemanningsanställda är uthyrd så bygger dennes lön på jämförbar grupp inom det avtal som tillämpas på arbetsplatsen där den bemanningsanställda jobbar. Det är bara på tider då de inte är uthyrda som Bemanningsavtalets garantilön och allmänna villkor träder i kraft.

Organisationsgraden bland de bemanningsanställda är för låg. Att organisera arbetare kan bara göras lokalt. Alla LO-förbund kan rekrytera medlemmar bland de

bemanningsanställda. Och det är naturligtvis viktigt att klubbarna för en dialog med de bemanningsanställda som kommer in på arbetsplatsen, för att säkerställa att deras löner och villkor

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

stämmer med de avtal som ska tillämpas. Den fackliga organisationen är som alltid en viktig faktor för att avtalen efterlevs.

LO-kongressen 2012 fattade en rad bra beslut angående bemanningsavtal:

att LO tydligt ska agera för att bemanningsföretag bara kan vara ett komplement för att hantera tillfälliga arbetstoppar.

att LO ska arbeta för att arbetsgivaren som huvudregel bedriver verksamhet i egen regi och inte accepterar att bemanningsföretag blir en permanent del av en verksamhet eller utgör totalbemanning.

att LO verkar för att inhyrd personal inte får användas under perioder då det finns anställda som har rätt till återanställning.

att LO centralt såväl som lokalt arbetar för och ser till att all verksamhet som omfattas av kollektivavtalet utförs av de egna anställda.

att LO ska verka för möjligheterna att lokala klubbar ska kunna företräda anställda i bemanningsföretag på sin arbetsplats.

att LO ska arbeta för att fler anställda i bemanningsföretag blir medlemmar i en facklig organisation.

att LO ska verka för att auktoriseringen av bemanningsföretagen skärps.

att LO ska arbeta med bemanningsbranschen strategiskt, strukturerat och långsiktigt.

att LO centralt påverkar förbunden så att alla medlemmar, oavsett tillhörighet inom bemanningsbranschen, ska hanteras som medlemmar i den lokala organisationen.

att LO arbetar för att olika fackförbund ska kunna organisera och hantera bemanningsavtalet centralt respektive lokalt.

att LO ska verka för att förbunden ska kunna öka organiseringsgraden och antalet förtroendevalda inom bemanningsföretagen.

att LO kräver schysta villkor på arbetsplatser där inhyrd personal verkar.

Förbundsstyrelsen tror inte att man löser några problem genom att bilda ett särskilt förbund för bemanningsanställda. Tvärtom finns risken att detta förbund via sitt kollektivavtal ska reglera löner och villkor för de bemanningsanställda och därmed konkurrera med andra avtal. Alternativet är att Bemanningsanställdas förbund ska tolka de övriga LO-förbundens kollektivavtal för att avgöra om löner till bemanningsanställda ligger på rätt nivå. Att tolka kollektivavtal kan aldrig tillkomma någon annan part än de som har undertecknat avtalet.

Enligt förbundsstyrelsens sätt att se så jobbar LO redan med att städa upp och finna regler för bemanningsbranschen genom det gemensamma Bemanningsavtalet och genom den LO-gemensamma arbetsgruppen för Bemanningsbranschen som finns.

Förbundsstyrelsens förslag: att avslå första och andra att-satsen, att anse tredje, fjärde och femte att-satserna besvarade

MOTIONER TILL LOs KONGRESS 2016

LIVS-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Svar från Livs-klubbarna Olle Nybergs Deli och Gudruns

Livs förbundsstyrelse anser att de inhyrda är alltför dåligt organiserade. Förbundsstyrelsen fäster sin tillit till att den fackliga organisation som gäller för det specifika uthyrningsstället, eller det förbund som äger avtalsrätten, skall organisera de inhyrda och driva deras frågor. Men, vi, i fackstyrelsen för Livsklubben Nybergs Deli, menar att endast ett särskilt bemanningsförbund som inriktar sig specifikt på de inhyrdas problem, ställning på arbetsmarknaden och krav på sina bemanningsföretag, kan axla ansvaret. Om inhyrda inte skall prioriteras bort av andras intressen så måste de få ett eget förbund.

Inget av LO-förbunden lägger bemanningsanställdas villkor överst bland prioriterade ärenden. Är Livs förbundsstyrelse medveten om hur bemanningsfrågan har hanterats – och till viss del ännu hanteras – konkret, av fackliga företrädare ute på arbetsplatserna? För många förtroendemän upplevs inhyrda enbart som ett problem. När inhyrda från Student Consulting (som var medlemmar i Handels) ville ta sig in på klubbmöte på Coop i Upplands Bro, då blev de stoppade. T.o.m. strejkledningen för den år 2009 utkämpade vilda strejken på Systembolagets lager (Lagena) i Jordbro, som drev krav på förbud av bemanningsföretag, medgav att de inte fick med sig deras inhyrda fullt på sin sida (i bristen på lyhördhet). I LO:s kurser om ”bemanningsfrågan” behandlas de inhyrda som ett objekt för ordinarie personalens fackklubb att ”reglera”, medan frågan om inhyrdas egna organisering sätts på undantag.

Detta skiner, med förödande tydlighet, igenom i förbundsstyrelsens svar. T.ex., ”det är naturligtvis viktigt att klubbarna för en dialog med de bemanningsanställda som kommer in på arbetsplatsen, för att säkerställa att deras löner och villkor stämmer med de avtal som ska tillämpas”. Så – alltså är den ordinarie fackklubbens uppgift att bevaka sitt eget avtal, men ovanpå detta även Bemanningsavtalet? Livs FS ser risken att ett Bemanningsanställdas förbunds avtal ska ”konkurrera med andra avtal”. Hur tänker man här? Är det ett problem om de inhyrda får upp sina löner, på grund av att t.ex. hela lager i Helsingborg är helt beroende av dem?! Sedan menar man också att man ska lita till den av Almega och LO gemensamma auktoriseringsnämnd, som ska avgöra om ett bemanningsföretag ”är seriös och följer lagar och regler”. Är inte det de fackligt organiserade bemanningsanställdas sak att avgöra det?

Vi ser Livs förbundsstyrelsens svar som ett sätt att slå blå dunster i ögonen på de som hör debatten i bemanningsfrågan. Helt enkelt en undanflykt! FS upplever det helt enkelt inte som att LO måste göra en anpassning av sin fackliga struktur till hur arbetsmarknaden – de facto – ser ut. Man vill inte göra det enkelt för bemannare som partikulär arbetargrupp att driva igenom de egna intressena gentemot sin motpart, utan vill att de fortsätter att vara den etablerade fackföreningsbyråkratins gisslan i deras underhandlande med de som de upplever vara ”auktoriserade, seriösa bemanningsföretag”. Livs FS begär därför förbrytelse mot LO:s medlemmar och i bara farten hela idén bakom facklig organisering.